

TRẦN HƯNG ĐẠO và HỒ CHÍ MINH

**CON NGƯỜI THÁNH NHÂN THƯƠNG DÂN YÊU NƯỚC TRẦN HƯNG ĐẠO
VÀ CON NGƯỜI GIAN MẠNH QUI QUYẾT BUÔN DÂN BÁN NƯỚC HỒ CHÍ
MINH**

**Viết để tưởng nhớ Thầy Bu.
Chu chi Nam**

Dân và lịch sử không bao giờ lầm, nhất là về lâu dài. Ai có công thì được kính phục, tôn thờ nhiều khi được coi như thánh nhân, dân tự nhớ ơn làm ngày giỗ hàng năm. Ai có tội thì bị phỉ nhổ ngàn đời. Những bạo chúa và chân tay bộ hạ thường bắt dân ca tụng, đúc tượng để thờ; nhưng khi bạo chúa bị hạ bệ hay chế độ của họ bị sụp đổ, thì dân tự động hạ hình, vứt tượng xuống đất. Điển hình là dân Việt đã tự động tôn Trần hưng Đạo lên làm thánh nhân, hàng năm tự động làm lễ để ghi ân ngài, ngược lại những bạo chúa như Staline và Saddam Hussein mà chúng ta đã có dịp thấy phản ứng phẫn uất của dân trên truyền hình khi chế độ cộng sản Liên xô sụp đổ, khi Saddam Hussein bị hạ bệ. Người ta có thể nói Staline đã được chính quyền, các đảng cộng sản ca tụng nhiều nhất, nhưng rồi hành động đồ tể của ông, một trong những kẻ giết người đứng đầu thế giới, đã bị phơi bày, kết án. Sau khi đồ tể bị hạ bệ, không những dân Nga Sô oán ghét mà cả thế giới. Saddam Hussein của Irak cũng vậy, chỉ giờ trước giờ sau, khi bạo chúa chạy trốn, thì dân Irak đã đập hình, vứt tượng xuống đất. Ngày hôm nay chế độ cộng sản còn tồn tại ở Việt Nam, bắt dân Việt phải tôn thờ Hồ chí Minh, nhưng ai cũng biết, nếu một ngày nào đó, chế độ này không còn, thì người dân sẽ vứt hình, đập tượng HỒ chí Minh. người ta có thể nói ngay ngày hôm nay, người dân đã phỉ nhổ HỒ chí Minh qua những câu thơ, câu vè. Chưa bao giờ đất nước chúng ta có một nền văn chương truyền khẩu chửi chế độ như hiện nay.

Thật vậy, đức Trần hưng Đạo quả thật là một vị thánh nhân thương dân yêu nước, tài đức, văn võ kiêm toàn.

Hưng đạo vương là một người danh tướng đệ nhất, đánh giặc Nguyên có công, được phong làm Thái sư, Thượng phụ, Thượng quốc công, Bình Bắc đại nguyên súy, Hưng đạo đại vương..... Hưng đạo đại vương thực là hết lòng với vua, với nước, tuy rằng có quyền uy lừng lẫy, mà vẫn giữ chức phận làm tôi, không làm điều gì kiêu ngạo. Đang khi quân Nguyên quấy nhiễu, ngài cầm binh quyền, Thánh tông, Nhân tông cho ngài được chuyên quyền phong tước: trừ ra từ tước hầu trở xuống, cho ngài được phong trước rồi mới tâu sau. Thế mà ngài không dám tự tiện

phong thưởng cho ai cả; phàm những nhà giàu mà ngài quyên tiền gạo để cấp cho quân ăn, ngài chỉ phong cho làm giả lang tướng mà thôi, nghĩa là tướng cho vay lương. Ngài cẩn thận như thế và ở với ai cũng thật là công chính cho nên đến khi ngài mất, từ vua cho chí bách tính ai cũng thương tiếc. Nhân dân nhiều nơi lập đền thờ phụng để ghi nhớ cái công đức của ngài (Trần trọng Kim - Việt Nam Sử lược trang 160, 161 Nhà Xuất bản Tân Việt Sài Gòn).

Trần hưng Đạo tên thật là Trần quốc Tuấn, con của An sinh vương Trần Liễu, cháu gọi vua Trần thái Tông là chú ruột, quê làng Tức Mặc, huyện Mỹ Lộc, tỉnh Nam Định. Sử ghi Trần hưng Đạo mất ngày 3 tháng 9 năm 1300 Dương lịch. Ngày sinh của ngài không rõ, nhưng sử gia cho rằng ngài sinh vào năm 1232.

Khi quân Mông cổ xâm lăng nước ta lần thứ nhất vào năm 1257, Trần hưng Đạo mới khoảng 25 tuổi và là một viên tướng nhỏ, có nhiệm vụ cầm quân án ngữ ở biên thùy phía bắc. Ba chục năm sau, khi quân Mông cổ xâm chiếm nước ta lần thứ 2 (1285) và lần thứ 3 (1287), Trần hưng Đạo được phong làm Quốc công tiết chế, thống lĩnh toàn bộ quân đội quốc gia để chống giặc. Quân Mông cổ là quân mạnh nhất thế giới lúc bấy giờ, vó ngựa của chúng dẫm nát từ châu Á sang châu Âu, lập nên một đế quốc có thể nói là lớn nhất trong lịch sử nhân loại. Lực lượng chúng huy động vào xâm lược đất nước chúng ta rất đông đảo và được chỉ huy bởi những tướng lừng danh trên thế giới, bách chiến, bách thắng, đặt dưới sự chỉ huy của Thoát Hoan, thái tử Mông cổ. Thế lực quân Mông cổ cả hai lần đều rất mạnh, làm nhiều người nao núng, ngay cả vua Trần nhân Tôn, vào lần thứ hai, cũng lưỡng lự: Hay ta tạm hàng để cứu muôn dân ! Trần hưng Đạo đã khẳng khái trả lời: Nếu bệ hạ muốn hàng, xin hãy chém đầu thần trước đã ! Trần hưng Đạo đã dùng chiến lược đoản trận đánh với trường trận. Ngài biết quân địch giỏi ở trận thế dài và rộng, vì quân Mông cổ lúc bấy giờ đứng đầu về đi ngựa, đấu kiếm và bắn cung. Nay ngài dụ quân địch vào ngõ hẹp, chia quân địch ra mà đánh từng khúc một. Đó là đoản trận. Trong cuộc phản công lần thứ nhì 1285, ngài chém đầu Toa Đô, nguyên soái quân Mông cổ và khiến thái tử Thoát Hoan phải chui vào ống đồng chạy trốn về Tàu. Lần thứ ba, 1287, Thoát Hoan phải cuống cuống chạy trốn mới thoát mạng, phần lớn các tướng Mông cổ hoặc bị chém đầu, hoặc bị bắt sống. Trần hưng Đạo là tướng đầu tiên trên thế giới đánh bại quân Mông cổ, bách chiến bách thắng ở mọi nơi trên thế giới vào lúc bấy giờ.

Ngoài về sự nghiệp quân sự, Trần hưng Đạo còn có tài về văn học. Sách cũ ghi lại, ngay từ lúc 7 tuổi, ngài đã biết làm thơ. Ngoài việc là tác giả bản Hịch Tướng sĩ nổi tiếng, ngài còn là tác giả hai quyển sách về tư tưởng quân sự Binh Thư Yếu Lược và Vạn Kiếp Bí truyền.

Đó là con người Trần hưng Đạo, so với con người Hồ chí Minh thì hoàn toàn trái

ngược.

Hồ chí Minh con người gian manh, quỷ quyệt, ăn gian, nói dối vừa bẩm sinh, vừa tập thành.

Thật vậy người ta có thể nói Hồ chí minh là con người gian dối bẩm sinh.

Ngay đến ngày sinh cũng dấu.

Ngày hôm nay người ta biết đại khái là họ Hồ sinh vào khoảng năm 1890, tại làng Kim liên, huyện Nam đàn, tỉnh Nghệ an.

Hồ chí Minh có 50 tên khác nhau, không thừa nhận gia đình, đối xử tệ bạc với anh chi.

Hồ Chí Minh rời Việt Nam năm 1911, làm phụ bếp trên một chiếc tàu Pháp, đi tìm đường nuôi thân, thế mà chính họ Hồ trong quyển Cuộc Đời Hồ chí Minh tác giả là Trần dân Tiến, chính thực là Hồ chí Minh, là đảng cộng sản Việt nam quỷ quyệt, gian manh, nói dối là đi tìm đường cứu nước, sự thực là tìm đường cứu thân, vì đã viết thư với lời lẽ tâng bốc nước đại Pháp xin vào học Trường Thuộc địa (Ecole des Colonies) nay trở thành Viện Quốc tế Hành chính (Institut international d'administration publique) ở đại lộ Observatoire, Paris 6e..

Vào năm 1912 từ New York, ông đã viết thư cho Khâm sai Pháp ở Huế xin cho cha một công việc như thừa biện ở các bộ hoặc huấn đạo hay quản giáo với lời lẽ van xin, quy lụy viên quan Pháp này.

Tên Nguyễn ái Quốc là tên họ Hồ ăn cắp từ tên chung mà các cụ Phan chu Trinh, Phan văn Trường và Nguyễn thế Truyền dùng để viết báo chung ở bên Pháp.

Tên Hồ chí Minh là tên ăn cắp từ một người khác ở bên Tàu.

Năm 1920, họ Hồ đi theo Đệ Tam Quốc Tế Cộng Sản, mặc dầu chưa phân biệt nổi Đệ Nhị và Đệ Tam.

Vào những năm 20, cụ Phan bội Châu cũng được những đại diện của Đệ Tam Quốc tế gặp để chiêu dụ; nhưng cụ từ chối vì nếu chấp nhận những điều kiện của tổ chức này có nghĩa là từ bỏ quốc gia, dân tộc. Ngược lại Hồ chí Minh lại chấp nhận và tự nguyện trở thành một đồ đệ mù quáng, trung thành; miễn sao thực hiện được tham vọng của mình, theo đúng trường phái cộng sản Staline, cứu cánh biện minh cho phương tiện; dùng bất cứ phương tiện nào để thực hiện được mục đích mình mong muốn, ngay dù vô đạo đức, phản luân lý, phản quốc gia, dân tộc.

Ngoài việc gian dối bẩm sinh, Hồ chí Minh còn gian dối tập thành, được huấn luyện để trở thành gian dối. Sau khi theo Đệ Tam Quốc Tế, ông theo học trường Cộng sản Đông Phương, mà chương trình học phần chính là nói dối và phá hoại. Để được chấp nhận vào học, chỉ cần có chứng chỉ làm việc 2 năm ở một hãng xưởng. Bài học đầu tiên của trường là học trò phải học nói dối: mỗi học viên phải tự làm cho mình 3 phiếu lý lịch khác nhau và phải học thuộc lòng, để tùy cơ nói dối. Chương trình học sau đó có lý thuyết Mác Lê, một cách tóm lược và sơ khai, mà Hồ chí Minh đã sao chép lại trong quyển sách Đường Kách Mạng của ông.

Phần chính còn lại là học tổ chức bất hợp pháp, lén lút phá hoại, nói một cách khác đi là học phá hoại, giết người, không coi luật pháp và đạo đức là gì cả.

Hồ chí Minh, con người vọng ngoại chưa từng thấy trong lịch sử Việt Nam và thế giới.

Được Đệ Tam Quốc Tế phái về Việt Nam để cướp chính quyền, vào đầu những năm 40, họ Hồ sống ở Bắc Bó, và đã đặt tên núi là núi K. Marx và suối là suối Lénine, ở nơi đây. Ngay cả lúc gần chết, viết di chúc, họ Hồ cũng chỉ mơ ước được gặp các cụ Mác và Lê, chứ không muốn gặp những vị anh hùng của dân tộc. Nếu chúng ta đọc lịch sử những nước cộng sản trên thế giới từ Đông âu, qua Trung cộng, Bắc Hàn, Cuba, chúng ta cũng không thấy một lãnh tụ cộng sản nào vọng ngoại như Hồ chí Minh.

Hồ chí Minh, con người bán nước.

Ngày hôm nay, người ta nghĩ chỉ có Lê khả Phiêu bán nước với hai Hiệp Định 1999 và 2000 ký với Trung Cộng về lãnh thổ và lãnh hải, dâng cho Trung cộng gần 800 km² lãnh thổ trong đó có ải Nam quan và thác Bản giốc; cùng 16 000 km² vùng biển bắc Việt. Thực ra việc dâng đất cho Tàu đã có từ thời họ Hồ còn sống. Vào năm 1953, khi sửa đường xe lửa ở vùng biên giới Việt-Hoa, Trung cộng đã tự động rời một số cột mốc về phía nam, xâm lấn nước ta. Hồ chí Minh và đảng CS VN có phản đối trên báo chí thời đó. Nhưng phản đối cho có lệ.

Ngày 4/9/1958, Trung cộng yêu sách quyền hải phận 12 hải lý, chỉ 10 ngày sau, tức ngày 14/9/1958, Phạm văn Đồng, Thủ tướng lúc bấy giờ, theo lệnh của Hồ chí Minh và Bộ Chính trị đảng Cộng Sản VN, đã gửi 1 bức thư cho Chu ân Lai, Tổng Lý Quốc Vụ Viện Trung Cộng, tương đương với thủ tướng, thoả mãn yêu sách của Trung Cộng, có nghĩa là gián tiếp dâng 2 quần đảo Hoàng sa và Trường sa cho Trung Cộng.

Hồ chí Minh, con người đưa dân tộc và đất nước vào vòng trầm luân, khổ ải

Ngày 19/8/1945, lợi dụng cuộc biểu tình của công chức Hà nội đòi tăng lương, Hồ chí Minh và đảng Cộng sản đã gửi người trà trộn vào đoàn biểu tình, đi đến chỗ cướp các công sở và cướp chính quyền. Ngày 2/9/1945, Hồ chí Minh tuyên bố Độc Lập. Nhưng thực tế là Hồ chí Minh đã làm hành động Đuổi hổ cửa trước, rồi dắt báo vào cửa sau, chính thức đặt Việt Nam dưới gông cùm đệ Tam Quốc Tế Cộng Sản, đặt Việt Nam vào cuộc tranh hùng tư bản cộng sản, đưa dân Việt từ trận chiến này qua trận chiến khác. Không những ngoại chiến mà còn nội chiến, chủ trương bạo động lịch sử, đấu tranh giai cấp, đưa đến cảnh con đấu bố, vợ tố chồng, bạn bè tìm cách sát hại lẫn nhau. Dân Việt từ 1945 tới nay, chưa bao giờ làm than như dưới thời cộng sản. Dân Việt đã phải chịu cảnh đô hộ không biết

bao lần, nào đô hộ Tàu, đô hộ Pháp, đô hộ Nhật; nhưng chưa bao giờ dân phải bỏ nước ra đi cả triệu người, và không phải một lần, mà 2 lần, như dưới thời đô hộ cộng sản.

Theo Tôn Tử, một nhà tư tưởng quân sự của Tàu cách đây 2 500 năm: **Việc binh như việc lửa, dùng lâu ngày sẽ có hại vào thân...Việc binh kéo dài mà có lợi cho nước chưa từng có vậy** (Tôn Ngô Binh Pháp - Ngô văn Triện dịch-trang 41). Hồ chí Minh chỉ nghĩ đến tham vọng cá nhân, thi hành bao cuộc chiến, mặc cho nước lấm than, dân phơi thây ngoài chiến trường, nhân lực và tài lực quốc gia khánh kiệt.

Ở điểm này, so với đức Trần hưng Đạo, chúng ta mới thấy ngài yêu dân thương nước. Lời trăng trối cuối cùng của ngài cho vua Trần anh Tông là một bài học thương dân, yêu nước vô cùng quý giá: Làm thế nào thu hút được quân lính như cha con một nhà mới có thể dùng để chiến thắng được. Và phải khoan dùng sức dân để làm cái kế sâu rễ bền gốc, đó là thượng sách giữ nước, không còn gì hơn (Trần hưng Đạo- Binh Thư Yếu Lược- trang 23 nhà xuất bản Quê Mẹ Paris 1988). Khi chúng ta đọc ngài luận về tướng, chúng ta mới thấy rõ sự khác biệt giữa ngài và Hồ chí Minh. Ngài viết:

"Khí lượng của tướng, lớn nhỏ khác nhau.

Tướng mà che điều gian, giấu điều họa, không nghĩ đến quần chúng oán ghét, đó là tướng chỉ huy mười người.

Tướng mà dậy sớm khuya nằm, lời lẽ kín đáo, đó là tướng chỉ huy được trăm người.

Tướng thắng mà biết lo, mạnh mà giỏi đánh, đó là tướng chỉ huy được ngàn người.

Tướng mà ngoài mặt hăm dọa, trong lòng ân cần, biết người khó nhọc, thương kẻ đói rét, đó là tướng chỉ huy được vạn người.

Tướng mà gần người hiền, tiến người tài, ngày thường cẩn thận, thành thực, rộng rãi, giỏi việc dẹp loạn, đó là tướng chỉ huy được mười vạn người.

Tướng mà dùng nhân ái đối với kẻ dưới, lấy tín nghĩa phục nước làng giềng, trên biết thiên văn, dưới biết địa lý, giữa biết việc người, coi bốn bề như một nhà, đó là tướng chỉ huy cả thiên hạ, không ai địch được." (Sách đã dẫn-trang 15).

Hồ chí Minh quả thật là người tướng che điều gian, giấu điều họa, không nghĩ đến quần chúng oán ghét. Hơn thế nữa ông còn đày ải dân, bán nước, ông là một tội đồ của dân tộc, tội lớn hơn cả Mạc đăng Dung, Lê chiêu Thống.

Trái lại, đức Trần hưng Đạo quả là một người từng yêu dân, thương nước, trên biết thiên văn, dưới biết địa lý, ngài quả là một vị tướng chỉ huy thiên hạ, không ai địch nổi.

Thế mà HỒ chí Minh lại hỗn xược với ngài, gọi ngài bằng bác, xưng tôi, trong khi đó lại gọi Lénine, K. Marx là cụ.

Năm 1945, khi viếng thăm đền đức Thánh Trần, HỒ chí Minh đã đọc một bài thơ hỗn xược như sau.

Bài thơ này có người bảo không do ông làm ra, nhưng dù sao ông cũng đã đọc trong một dịp quan trọng, cũng nói lên cái tư cách hỗn xược, tính ngông cuồng của HỒ chí Minh:

*Cũng cờ cũng kiếm cũng anh hùng
Tôi bác chung nhau nợ núi sông.
Bác phá quân Nguyễn thanh kiếm bạc,
Tôi trừ giặc Pháp ngọn cờ hồng.
Bác mang một nước qua nô lệ
Tôi dẫn năm châu đến đại đồng
Bác có anh linh cưỡi một tiếng,
Mừng tôi cách mạng đã thành công ! (1)*

Trần trọng Kim khi nhận xét về người Việt, có viết:

Về đường trí tuệ và tính tình, thì người Việt Nam có cả tính tốt lẫn tính xấu. Đại khái thì trí tuệ minh mẫn, học chóng hiểu, khéo chân tay, nhiều người sáng dạ, nhớ lâu, lại có tính hiếu học, trọng sự học thức, quý sự lễ phép, mền điều đạo đức, lấy sự nhân, nghĩa, lễ, trí, tín làm 5 đạo thường cho sự ăn ở. Tuy nhiên vẫn có tính tình vặt, cũng có khi quỉ quyết, và hay bài bác, chế nhạo. Thường thì nhút nhát, hay khiếp sợ và muốn sự hòa bình, nhưng mà đã đi đến trận mạc, thì cũng có can đảm, biết giữ kỉ luật. (Trần trọng Kim Việt Nam sử Lược trang 18 Nhà xuất bản Tân Việt Sài Gòn).

Chúng ta có thể nói đức Trần hưng Đạo và các tướng tá nhà Trần, từ Trần Quang Khải, Trần bình Trọng tới Phạm ngũ Lão, là kết tinh của tất cả những gì là tính tốt của dân Việt. Chính vì vậy mà triều đại nhà Trần là một trong những triều đại về vang, thịnh trị, dân sống an bình và hạnh phúc nhất.

Ngược lại HỒ chí Minh và tay chân, bộ hạ trong đảng Cộng Sản là kết tinh tất cả những gì xấu xa của dân Việt. Vì vậy triều đại HỒ chí Minh là triều đại đen tối, bạo trị, dân sống đau khổ, lầm than chưa từng có trong lịch sử Việt.

Trực ngôn Chu chi Nam

Người ta cũng bắt đầu cảm thấy tác dụng của Đại Hội XX đảng cộng sản Liên Xô (tháng Hai), và Việt Nam sẽ được dè dặt nếm mùi "Trăm Hoa" ngay từ tháng Tư

1956. Vào tháng Chín tập san Nhân Văn được phát hành, tiêu biểu cho khát vọng tự do của giới trí thức. Nhiều nhà văn dăm chế diễu văn của Tố Hữu, nhân viên kiểm duyệt chính thức của chế độ và cũng là tác giả bài thơ dưới đây:

Hoan hô Sít-ta-lin
Đời đời cây đại thọ
Rợp bóng mát hòa bình
Hoan hô HỒ Chí Minh
Cây hải đăng mặt biển
Lửa trường kỳ kháng chiến,
Giết, giết nữa, bàn tay không phút nghỉ
Cho ruộng đồng lúa tốt thuế mau xong
Cho đảng bền lâu,
Thờ Mao chủ Tịch,
thờ Sít-ta-lin bất diệt

---

(1) Ghi chú thêm của Lê-Thụy-Chi về bài thơ HỒ Chí Minh đọc tại điện thờ Đức Thánh Trần: ý chính của bài thơ xác xược, vô loài thì chắc là không mấy thay đổi lắm. Độc giả có thể cũng đã đọc được bài thơ hỗn láo đó với lời hơi khác như sau:

*"Bác Tôi, Tôi Bác vốn anh hùng
Tôi, Bác cùng chung nợ kiếm cung
Bác diệt quân Nguyên thanh kiếm bạc
Tôi trừ giặc Pháp ngọn cờ hồng
Bác đưa một nước qua nô lệ
Tôi dẫn năm châu đến đại đồng
Bác có linh thiêng cưỡi một tiếng
mừng cho cách mạng sớm thành công."*

Chuyển đến: Lê-Thụy-Chi

Ngày 20/8/4893 - Giáp Ngọ (13/9/2014)

Hoạ bài thơ Vịnh Đền Kiếp Bạc của HCM

(tiếp theo)

VỊNH TRÙM KHỦNG BỐ

(Họa bài Vịnh Đèn Kiếp Bạc của HCM)

Cũng tai, cũng mắt, một gian hùng !
Giả nhân, giả nghĩa, học kiếm cung
"Ngài phá quân Nguyên thanh kiếm bạc"
Tên trùm khủng bố quán cờ hồng !
"Ngài đưa một nước qua nô lệ"
Trùm Hồ tắm máu của giếng dòng
Ngài có linh thiêng đày đoạ hấn
Tên trùm khủng bố đã thành công...!!!

Tên trùm khủng bố đã thành công
Sát hại dân lành, giết cha, ông !
Ngàn năm bia miệng còn sống mãi
Thiên thu nhớ nhức tiếng than dài...!!!

Nông Phú

Nguồn: <http://www.vietnamvanhien.net/thochoicuoc.html>

www.vietnamvanhien.net